

Mitja hora després de contemplar la lípnera i
 associada, fins ja es passja pels pòrtics del
 Temple. Es regularment agradable contemplar-lo
 passjant entre aquesta gran arquitectura. No perd pas
 el temps i mentre ~~es passa~~ ^{va anant i veient} aprofito l'ocasió per

ensenyar:
~~La finca i ta ho ve prendre el sol.~~
~~Quan hagués arribat més prompte ja no podria~~
 posar-me ~~mentre~~ els obstacles tant lluc viu (XXI, 29)
 "I tot el poble mateix ja ve veint aprofit \rightarrow Ell el
 Temple i esculter-lo".

Tambe han mateix ja ve veint aprofit pels maridats, els escribes i
 els ancians. Es veu que es porten una x copia perquè tot requir i a coten

a Jesús amb una pregunta amada.

Diguem nos: amb quina potestat fas aquestes coses? i per què t'ha donat aquesta potestat?

Widerstand, la pregunta és prometedora. III testat un orany per alligari-lo a la clarment que es el Messias, fill de deu. I que ho digni davant de aquest poble que el potestip. Així es tindria un pretext per detenir-lo i processar-lo.

Pero si ho dia, avui mateix o, avunt llap, demà, però a la creu. I avui, tot just es dimarts. I en el calendari del cel, la mort del fill de deu està fixada pel divendres, a l'entrada de la Pasqua.

Des de que Jesús es va anar a anapar a Yraim no ha passat un moment de perill com aquest, el perill de morir tota d'hora.

~~Deien~~ Deien que Jesús juga amb el foc. Pero no es creuava pas. I ho respondria pas a la pregunta. Un xic mes tard es ho dira esta clarament ~~que es fill de deu, pero ho diria~~ esta el vel de la parabolada. ~~Alut~~ ~~hobilitment~~ ~~respondria~~ ~~com~~ ~~fan~~ ~~els~~ ~~doctres~~ ~~plantejant-se~~ ~~els~~ ~~una~~ ~~partit~~ ~~Així~~: ~~respondria~~ ~~presentant~~ ~~una~~ ~~altra~~ ~~questió~~

De moment, seguint la pregunta, farem un funció analítica,
frequent ^{lavors} fa les preguntes entre si mateixes, i que consisteix a respondre a
una qüestió plantejant-ne una altra que tingui un paral·lelisme evident.
Una cosa més, en les nostres disputes es fa freqüentment veient el vessant d'oposar una
pregunta a una altra pregunta.

Joan se xerxa molt hàbilment i aquest veur:

- Jo també us presentaré una qüestió. I si em responen, jo també
us diré amb prou autoritat la resposta més. Diguen-me: el baptisme de
Joan, ¿era del bel o dels homes?

La pregunta de Joan no pot esser ~~ni~~ ni més pertinet ni més
atevista. Només de pronunciant el mot "bel" ja responem a la
pregunta dels seus adversaris. El cas d'ell es nul·lificant el de Joan.
Dona els exemplars que ~~condemnatem~~ els adversaris de Joan pensaven
en el seu interès: "si responem: del bel, dirà: Per què no el creguem?
I si Joan: dels homes, tot el poble ens ophiparà, perquè tot hom està convençut que
Joan era un profeta."

després de pensar. i hi una altra resposta a part el resultat:

- No ho sabem.

I després els deu:

- Doncs jo sempre me us he amb prima potestat faig aquestes coses.

La resposta de Jesús ha desmentit el seu adversari.
Els amics de Jesús que s'han donat compte del perill ~~que~~ / on un
respira de satisfacció. I com que el poble encara un gran record de Joan Baptista

~~El Jesús no s'ha posat a part. i el té per un profeta, tot hom sap~~
està intentant de veure que Jesús també el té per un profeta. Els més
observadors s'adonen que Jesús sempre el veu amb el de Joan i tenen per
Jesús faci la mateixa fe que el Baptista.

Gràcies a la habilitat de Jesús, ~~en uns moments~~ teòrica, acadèmica.
La acusació contra ell s'ha convertit en una pregunta ~~teòrica~~ teòrica, acadèmica.
i una manera bastant directa de ha dit que la seva autoritat ve del bell, però
~~es ha desmentit~~. com ha vingut del bell el baptisme de Joan. La resposta no
pot ser més clara, però, gràcies al procediment de la pregunta, Jesús ha desmentit
els seus enemics,

El conjunt ha fracassat i els sacerdots comencen a pensar
 que és ~~impossible i important~~ ~~tant de~~ ~~tenir~~ ~~deu~~ ~~al~~ ~~temple~~
 que és ~~impossible i important~~ i important ~~tant de~~ ~~tenir~~ ~~deu~~ ~~al~~ ~~temple~~
 a la força d'un argument que a la veu de la misericòrdia, no abundaran
 pas la il·lusió de poder-lo acceptar per una frase, però, pràcticament des d'ara
 intentant fins ~~ho~~ arribar a la conclusió que la situació no ha de fer-se al temple.
 on sempre sempre el ~~seu~~ rebrega una multitud entusiasta.

Quan no haa pas per acabar el tema de Joan Baptista. Vol fer
 començar per la mateixa manera que els homes del temple no acceptaven el baptisme
 perquè no han acceptat la doctrina de l'evangelí. [Des de la conversió de
 sinuence munt els grecs, tots els actes i discursos de Jesús tenen un
 caràcter testamentari. Jesús té intenció a relaxar una mica de part
 el tema de la seva mort contra la sensació més o menys, oclatament de tota les
 converses. I es natural que parlant de la seva mort imminent, les al·lusions als
 que la desitgen siguin cada vegada més freqüents i vehements. Si era obsession
 no devia en fer la història d'alguns debats amb els sacerdots i discursos

compte que cada episodi d'aquests disputes revela l'ambició del rei de
 Jesús davant la malícia amb que es fa tota completa contra la seva vida. Ja
 la donarà la seva vida! ~~hem els seus enemics, el papa per la seva que ell fa~~
~~perquè de un detallament amb els de seus missos, i les seves aigües. La realitat~~
~~però; i es van anar s'inductes noves disputes de Déu li ha acceptada; aquesta~~

veure; ben clar en les-ho davant dels pecces. I el bell va respondre acceptant també
 la plúvia del martiri. ^{perquè no ell per aquesta veu que de les seves enemics.}
~~però els seus enemics, respiren per aquesta veu.~~ ha venut més hi
 que ell, amb tots els seus peccats, amb els seus missos; i les seves aigües, amb
 tot el seu pes i estatura. [La realitat Jesús i els s'inductes noves disputes sobre

~~solucion al dia i l'horari~~ el dia i l'horari de la creu. Els la
~~solucion al dia i l'horari~~ de Pasqua, aquesta veu; Però la veu ^{exactament per}
 Pasqua. ~~perquè aquesta veu de Déu no es pas com els altres; ell accepta~~
~~perquè aquesta veu de Déu no es pas com els altres; ell accepta~~
 Però aquest ha dit mai l'horari del seu martiri; l'horari de
 les tancues no distingeix l'horari singular del seu Pare. Però no son pas els
 s'inductes els que poden triar el dia i l'horari. Quan puntualment a la veu es
 la única ambició personal de Jesús des de fa molt temps. I aquest joc es la
 seva única distracció. En aquest moment amb els s'inductes, ell vol guanyar la partida. Perquè
 en la massa de la veu ell hi va com un atleta, molt esportivament, ~~en cronometrant~~

El vengador ;

el parany

